

Zadeva C-535/06 P

Moser Baer India Ltd

proti

Svetu Evropske unije

„Pritožba – Damping – Uvoz zapisljivih CD-plošč s poreklom iz Indije – Uredba (ES) št. 960/2003 – Izračun zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi – Opredelitev škode – Člen 8(7) Uredbe (ES) št. 2026/97“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke V. Trstenjak, predstavljeni 2. oktobra 2008 . . . . . I - 7055
Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. septembra 2009 . . . . . I - 7094

Povzetek sodbe

- 1. Pritožba – Pravni interes – Preučitev, ki jo Sodišče opravi po uradni dolžnosti (člen 230, četrti odstavek, ES)*
- 2. Pritožba – Razlogi – Napačna presoja dejstev – Nedopustnost – Nadzor Sodišča nad presojo dokazov – Izključitev, razen v primeru izkrivljanja (člen 225(1) ES; Statut Sodišča, člen 58, prvi odstavek)*
- 3. Skupna trgovinska politika – Zaščita pred subvencioniranjem od tretjih držav – Škoda – Ugotovitev vzročne zveze – Dolžnosti institucij – Upoštevanja obstoja dejavnikov, ki niso v zvezi s subvencioniranjem (Uredba Sveta št. 2026/97, člen 8(1) in (7))*

1. Sodišče lahko po uradni dolžnosti ugotovi neobstoj pravnega interesa stranke za vložitev ali nadaljevanje pritožbe zoper sodbo Sodišča prve stopnje zaradi dejstva, ki je nastalo po razglasitvi te sodbe in zaradi katerega postane sodba neškodljiva za pritožnika, in razglasi pritožbo za nedopustno ali brezpredmetno. Obstoj pravnega interesa pritožnika namreč predpostavlja, da ima lahko stranka, ki je vložila pritožbo, zaradi izida pritožbe koristi. Vendar pravnega interesa pritožnika za razveljavitev izpodbijane sodbe in posredno za razglasitev ničnosti sporne uredbe ni mogoče zanikati z utemeljitvijo, da slednja v prihodnje ne bo imela več učinka. Takšna razglasitev ničnosti lahko namreč sama po sebi povzroči pravne posledice, med drugim tako, da prepreči ponovitev nepravilnega ravnanja institucij Skupnosti.

(Glej točki 24 in 25.)

2. Iz člena 225 ES in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča je razvidno, da je samo Sodišče prve stopnje pristojno, po eni strani, za ugotavljanje dejanskega stanja, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in, po drugi strani, za presojo tega dejanskega stanja. Ko je Sodišče prve stopnje ugotovilo ali presodilo dejansko stanje, je Sodišče pristojno, da na podlagi člena 225 ES izvršuje nadzor

nad pravno opredelitvijo tega dejanskega stanja in pravnimi posledicami, ki jih je iz njega izpeljalo Sodišče prve stopnje.

Sodišče tako ni pristojno niti za ugotavljanje dejanskega stanja in načeloma niti za presojo dokazov, ki jih je Sodišče prve stopnje sprejelo za utemeljitev tega dejanskega stanja. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in če so bila spoštovana splošna načela prava ter pravila postopka glede dokaznega bremena in izvedbe dokazov, je samo Sodišče prve stopnje pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča.

V zvezi s tem mora to izkrivljanje očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba opraviti novo presojo dejanskega stanja in dokazov.

Zato pa je vprašanje, ali je Sodišče prve stopnje na podlagi navedenega dejanskega stanja lahko utemeljeno sklepalo, da insti-

tucije Skupnosti niso kršile niti svoje dolžnosti skrbnosti niti svoje obveznosti obrazložitve, pravno vprašanje, ki je podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe.

Ravnanje, ki neposredno vpliva na ceno v Skupnosti proizvedenih proizvodov, kot je plačilo licenčnin, lahko ponovno postavi pod vprašaj, prvič, vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo in, drugič, oceno industriji Skupnosti povzročene škode, nastale zaradi nižanja cen navedenega uvoza.

(Glej točke od 31 do 34.)

3. Pri ugotavljanju škode imata Svet in Komisija v protisubvencijskem postopku dolžnost preveriti, ali škoda, ki naj bi nastala industriji Skupnosti in ki jo name-ravata upoštevati, dejansko izhaja iz subvencioniranega uvoza, in neupoštevati škode, ki izhaja iz drugih dejavnikov, zlasti ne tiste, katere vzrok je ravnanje proiz-vajalcev Skupnosti. Naloga institucij Skupnosti je, da preverijo, ali niso bili učinki teh drugih dejavnikov taki, da prekinejo vzročno zvezo med zadevnim uvozom in industriji Skupnosti povzročeno škodo. Preveriti morajo tudi, ali se škoda, pripisana tem drugim dejavnikom, ni upoštevala pri opredelitvi škode v smislu člena 8(7) Uredbe (ES) št. 2026/97 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Skupnosti, in ali, posledično, naložena izravnalna dajatev ne presega tistega, kar je potrebno, da se odpravi škoda, ki jo je povzročil subven-cionirani uvoz.

V skladu s členom 8(7) Uredbe št. 2026/97 se poleg subvencioniranega uvoza preizkusi tudi druge znane dejavnike, tako da škoda, ki so jo povzročili ti dejavniki, ni pripisana subvencioniranemu uvozu. Tako je namen tega pravila industriji Skupnosti ne podeliti zaščite, ki bi presegala potrebno.

Vendar če institucije Skupnosti ugotovijo, da je ne glede na tovrstne dejavnike škoda, ki jo je povzročil subvencionirani uvoz, občutna na podlagi člena 8(1) Uredbe št. 2026/97, je lahko vzpostavljena vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in industriji Skupnosti povzročeno škodo. Da bi se dokazalo, da je

vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in škodo industriji Skupnosti ohranjena, lahko zadošča ugotovitev institucij Skupnosti, da je bila kljub obstoju zunanjega dejavnika škoda proizvajalcev Skupnosti občutna. Tako se lahko šteje, da plačilo licenčnin ni moglo vplivati na škodo, ki jo je povzročil subvencioniran uvoz, če je bil ta dejavnik prisoten, že preden se je ta uvoz povečal. Poleg tega plačilo licenčnin ne vpliva na industriji

Skupnosti povzročeno škodo, nastalo zaradi subvencioniranega uvoza, če je navedeno ravnanje vplivalo tako na ceno v Skupnosti kot na ceno uvoza.

(Glej točke od 87 do 93.)